

Arnhem, 22 oktober 2023

Lieve Caroline,

De kilte kruipt het huis weer in,
de keukendeur, die in de zomer klemt,
beweegt nu vrij in de scharnieren
en ik moet niet vergeten het olijfje in te pakken
voor de kou zijn wortels grijpt.

Omdat ik met alle crises in de wereld
nog niet aan de nationale gasvoorraden wil beginnen
zit ik met een omslagdoek in mijn werkkamer.

Ik heb begrepen, Caroline, dat er dingen uit je privéleven zijn uitgelekt,
en omdat ik naar evenwicht streef in de wereld,
zal ik hier ter compensatie ook mijn privéleven blootgeven.

Mijn dochter vroeg of ik 's ochtends lieve briefjes
in haar brooddoosje wilde stoppen,
zodat zij die tijdens de lunch kon lezen.

Om niet voor verrassingen te komen staan
droeg ze me zelf op wat ik moest schrijven:
'Je hebt hard gewerkt, je mag trots zijn op jezelf.'

Een goede eigenschap, vind ik,
wanneer je de positiviteit in je leefomgeving zelf weet te organiseren.

En omdat ik vind dat ik mijn kinderen min of meer hetzelfde moet bieden
en naar evenwicht streef in mijn gezin,
ben ik voor mijn zoon ook briefjes bij zijn brood gaan stoppen.

Toen ik de tassen na de schooldag leeghaalde
en de doosjes in de wasmachine stopte,
zag ik dat hij op de achterkant van zijn briefje
een boodschap aan me terug geschreven had:

'Ik hou ook van jou.'

Het briefje dinsdag kwam terug met: 'bedankt, vooral voor de koek.'
Op woensdag geen wederkerigheid, maar een vraag: 'mag ik een spelcomputer???'

Donderdag had hij er genoeg van,
achterop geen liefde, geen dank, geen vraag,
maar een mededeling:
'Papa, het is toch echt veel te veel met die brieven.'

En vrijdag kreeg ik alleen nog een chagrijnig gezichtje,
en één woord, of meer een klank: pfff.

Daarna was het herfstvakantie.

Ik weet Caroline, dat mijn lek in vergelijking weinig voorstelt,
maar ik hoop toch dat het je troost.